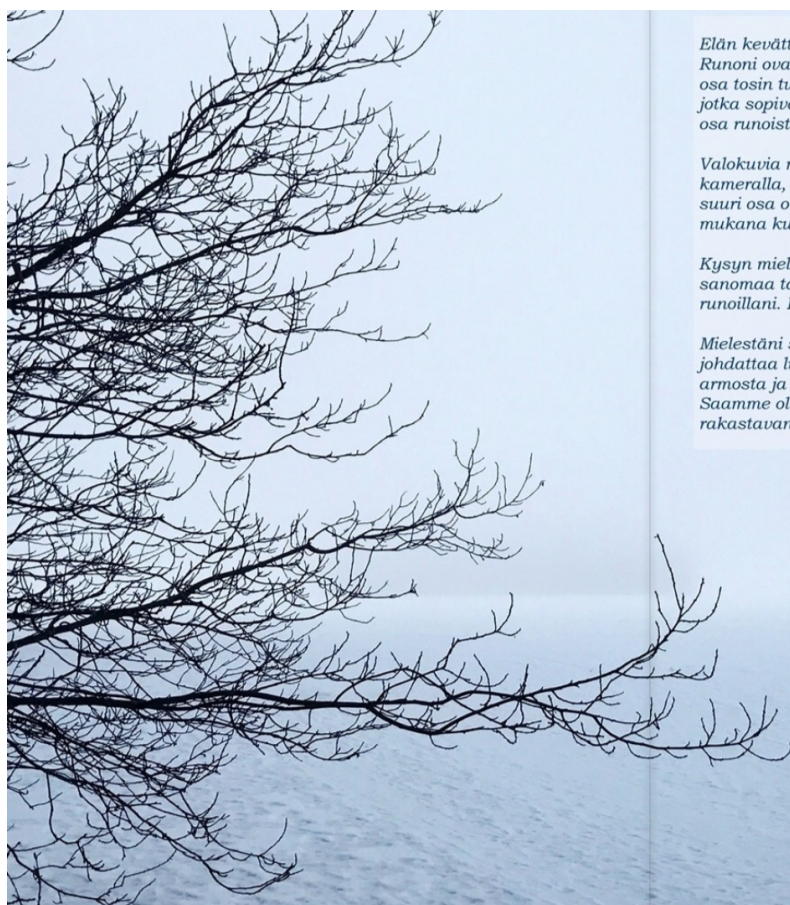

Pieniä siemeniä erämaasta

Hengellisiä runoja, valokuvia ja raamatunjakeita

Ceta Lehtniemi

Elän kevättalvea 2018 kootessani tätä kirjaa. Runoni ovat pääasiassa 1990-luvun lopulta, osa tosin tuoreempia. Olen yrittänyt valita runoja, jotka sopivat aihepiiriin. Huomaan, että vain pieni osa runoistani jää tämän kirjan ulkopuolelle.

Valokuvia minulla on paljon. Osa on otettu hyvällä kameralla, osa puhelimella. Tämän kirjan kuvista suuri osa on puhelimella otettuja, koska se on ollut mukana kulkiessani luonnossa.

Kysyn mielessäni sitä, minkälaista hengellistä sanomaa tahdon nyt olla kertomassa kuvillani ja runoillani. Kysyn myös sitä kuka tätä lukisi.

Mielestäni suurin arvo kirjallani on, jos se voi johdattaa lukijansa ymmärtämään jotain Jumalan armosta ja turvallisuudesta elämän arjen keskellä. Saamme olla pieniä ja heikkoja vahvan ja rakastavan Jumalan omina. Ceta

Muukalaisena maan päällä

Kiitos, että saan vuodattaa sydämellesi kaiken ikäväni. Muukalaisen matkamiehen kaipuun vain Sinä tiedät.

Kiitos, että on niitä aikoja, ettei voi jakaa tuntoja. Ei ole lähellä toista ihmistä, joka voisi ikäväni ymmärtää.

Aseta avaralle paikalle

*Isä, aseta minut
avaralle paikalle
lähelle kirkkauttasi!*

*Suo minun nähdä
kuten Sinä näet,
edes aavistaa
jotain syvyydestäsi!*

*Kauneus on salattua
silmiltäni ja korviltani
ilman Sinun apuasi.*

Kohti vuoria, kohti laaksoja

*Lapseni, tyttäreni,
minä rakastan sinua.
Minä ravitsen sinua
sanallani ja läsnäolollani.*

*Kulje eteenpäin
kohti vuoria, kohti laaksoja.
Tie on minun tieni.
Sen polut ovat kapeat,
mutta maisemat avarat.*

*Et ole hetkeäkään yksin.
Et silloin, kun ihmisiä ei näy.
Et silloin, kun olet väen keskellä.*

*Minä itse valmistan tien
ja polun, mitä kuljet.
Annan valon, joka riittää,
joka valaisee kyllin kauaksi.*

*Kätteni on kädessäsi.
Se on isän käsi, vahva ja vakaa.*

Ceta Lehtniemi

Monin silmin

*Minua on katsottu monin silmin
elämäni eri vaiheissa.
Isän silmin, äidin silmin,
veljen ja siskon silmin.*

*Itsekin vielä arvioin,
ystävät ja työtoverit mittaavat:
Hyvää ja huonoa, rumaa ja kaunista.
Katseiden alla olen.*

*Isä, vasta nyt ymmärrän:
Tärkeimmät katseet luot Sinä
ja olet aina luonut
sekä pintaan että herkkään syvyyteen.*

*Isä, saanhan pysähtyä eteesi.
Myöskin minä olen Sinulle tuttu
jo idustani alkaen.
Isä, Sinä katsot ja rakastat.*

Saat olla heikko

*Lapseni, tyttäreni!
Olet minun ja saat olla heikko.
Älä etsi vikoja itsestäsi tai toisista.
Vihollinen näin tahtoo puhua.*

*Menneet virheet ja mutkat näen.
Olet jo viennyt kaiken ristille.
Jätä ne turvallisesti sinne.*

*Sisimpäsi lepo on juuri siinä,
että hellität jo oman otteesi.
Olet vahvemman kannateltavana.*

Ceta Lehtniemi

Herra vie minun asiani päätökseen. Herra, sinun armosi pysyy iankaikkisesti; älä jätä kesken kättesi työtä. (Psalmi 138:8)
Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, ei kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa. (Psalmi 22:25)

Kipu syvällä

Isä, miten Sinun rakkautesi saisi olla hoitamassa kipua sisälläni, syvällä?

Isä, onko jotain sellaista mikä on halveksittavaa, pahaa keskeneräisyydessäni?

Isä, jos itsetuntoni on heikko, paranna se pikkujijaa. En halua näytellä vahvaa.

Isä, vanha sanominen koski, yöllä, kun halusin nukkua. Rukoilin, myös siunasin.

Isä, en tunne mitään pahaa tätä sanojaa kohtaan. Pyydän vain hoitoasi.

Edessäsi, Isä

Eteesi pysähdyn, Isä, odottaen Sinulta. Olenhan lapseksesi otettu.

Haluan nähdä ja kuin varmistaa mitä tietä minua kuljetat.

Luottamus kasvaa. Ei kaikkea tarvitse tietää, kun vain käsi on kädessäsi.

Tunnet täysin miten sisimpäni rakentuu. Sen lait ovat Sinun laatimasi.

Henkesi avulla tutkit herkkimätkin alueet. Ei sitä tarvitse pelätä.

Kaikesta huolehdit. Kesken et jätä mitään mikä on valmiiksi tarkoitettu.

Ceta Lehtniemi

Raamatussa on lukuisia kohtia, jotka kertovat Jumalan uskollisuudesta. Hän ei hylkää omaansa, ei jätä, ei heitä ulos.

Erityisesti mielessäni on ollut Hebrealaiskirjeestä: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä". (Hebr.13:5)

Samoin minua on puhutellut ajatus siitä, ettei Jumala häpeä ihmistä ja tämän vaikeita tunteita. Jeesus eli ihmisen elämän, kuitenkin ilman syntiä.

"Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi." (Hebr.2:11)

"Sillä sentähden, että hän on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa." (Hebr.2:18)

Pienoisevankeliumi:
"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh.3:16)

Sinä et hylkää!

Sanot hellästi rakastaen: "En minä sinua hylkää. Myöskään en sinua jätä." Olet uskollisista uskollisin.

Näet sen pelon sisälläni, jota en itse voi tunnistaa. Siksi kuulen Sinun sanovan nuo rakkaat sanat yhä uudelleen.

Sinun suunnitelmissasi on minusta huolehtiminen. Kuin isä tai äiti rakkaintaan tahdot viedä minua eteenpäin.

Sanot rohkäisun sanoja. Et toki halveksi sisintäni missään heikkouteni tilassa. Saan olla kuin kirkasta lasta.

Näet sen kristallin tavoin kauniina ja yksilöllisenä. Miksi enää pelkäisinkään, sillä käteni on kädessäsi.

Sylisi on minulle avoin turvapaikka, turvaluola. Kääriydyn jo rakkauten suloiseen turvapeitteeseen!

Ceta Lehtniemi

Avautuu kuin sumusta

*Isä, Sinä yksin
tunnet minut kokonaan.
Tiedät kaipaukseni, levottomuuteni.*

*Sinä osaat lohduttaa.
Se mikä on minulle parasta,
näyttäytyy vähitellen, avautuu sumusta.*

*Nöyryyn hiljaisuuteen.
Siinä löydän rauhasi, läsnäolosi.
Tyydyin olemaan kiiruhtamatta pois.*

*Itse tulet lähelleni.
Olethan siinä kaiken aikaa.
Minä en sitä vain aina huomaa.*

Armon aurinkosi nousee

*Sydämeni sanoo: Ole hiljaa!
Se on tänään armon aurinko.
Repaleinen, uupunut mieleni
saa sydämen silmät nähdä.*

Ceta Lehtniemi

Minulla on vuorjumala

*Katsoin illalla auringonlaskua,
taivaan valoja vuorta vasten.
Sisimpääni jäi soimaan:
"Minulla on vuorjumala."*

*Isä, toivoisinpa muistavani
olleen avaralla paikalla.
Jätä jälki sisimpääni,
että osaan paeta vuorillesi.*

*Jotain on sykähtänyt sisälläni.
Tätä on vapaus ihmisistä
suuren Jumalan sylissä
korkealla näköalapaikalla.*

*Kiitos, että sain tuon väläyksen.
Siinä tunsin Sinun voimaasi
ja sain iloita suuruudestasi.
Kanna minut vuorillesi, Isä!*

Ceta Lehtniemi

Isä, paljon olet tehnyt

*Kun on käynyt vuorillasi
uskaltaa olla heikko, pieni.*

*Ei ole hylkäämiskysymys,
se mitä ihmiset ajattelevat.*

*Olen saanut olla särjettynä
ja Sinä kuljit turvanani.*

*Sinä olit kuin viitta ylläni,
peitit arimmat haavapinnat.*

*Kahdenkeskiseksi suojasit
sen mitä eniten häpesin.*

*Annoit kaiken sen ajan,
mitä vain Sinulta tarvitsin.*

*Ja silti minä vielä yritin itse,
vaikka tiesin jo toisin käyvän.*

*Veit viimein tyhjyyteen,
annoit janon ja hädän.*

*Vain, jotta rakastuisin Sinuun
ja löytäisin sanasi aarteet.*

*Kannoit vuorillesi lepoon,
yllätit läsnäolosi kirkkaudella.*

Ceta Lehtniemi

Maan ääristä minä sinua huudan,
kun sydämeni näännyy. Saata minut kalliolle,
joka on minulle liian korkea. (Psalmi 61:3)

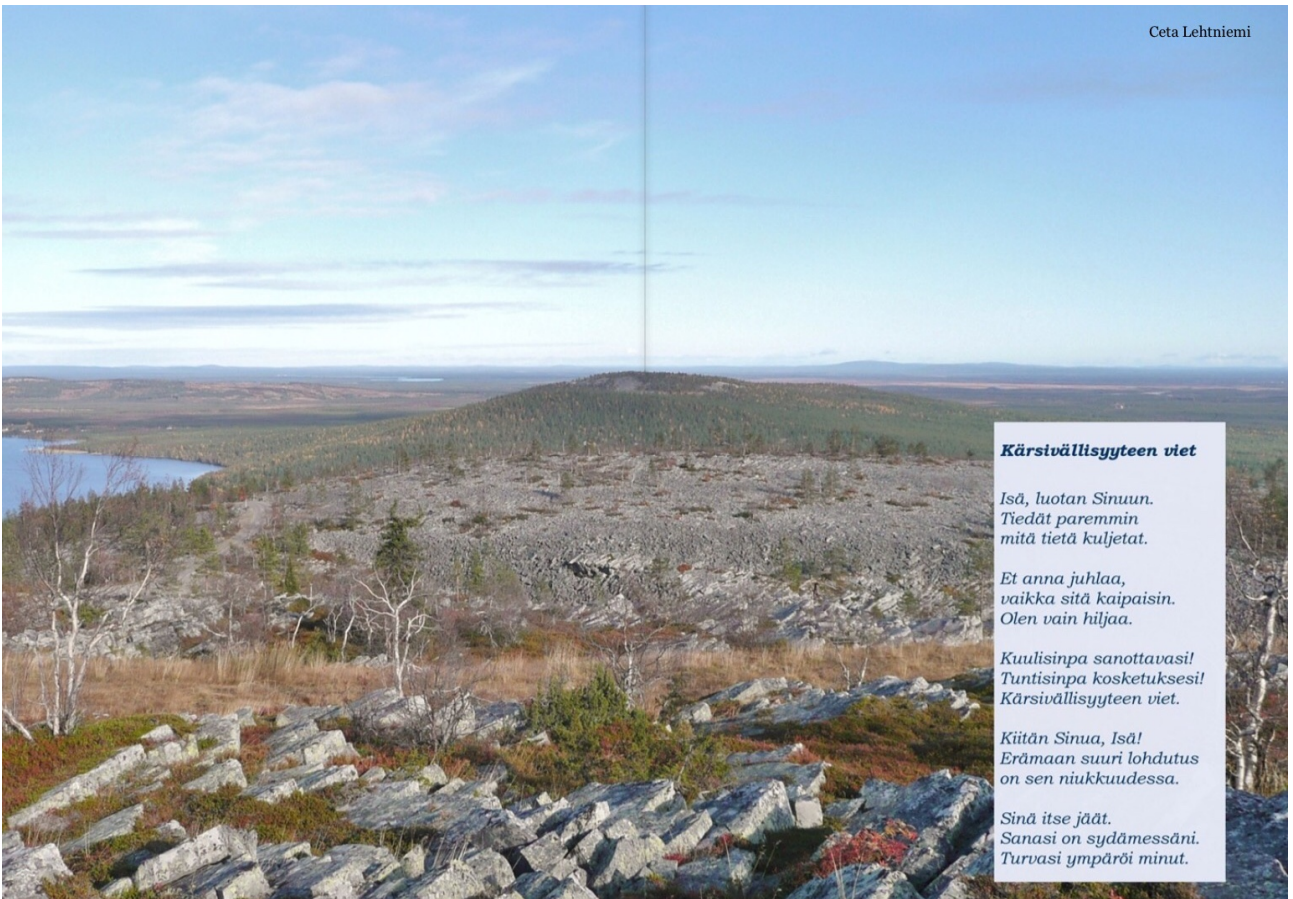
Vaikka minun ruumiini ja sieluni näännyisi,
Jumala on minun sydämeni kallio
ja minun osani iankaikkisesti. (Psalmi 73:26)

Ahdistuksessani minä huusin Herraa,
Herra vastasi minulle ja asetti minut
avaraan paikkaan. (Psalmi 118:5)

Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani,
minun Jumalani, vuoreni,
jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni,
autuuteni sarvi ja varustukseni. (Psalmi 18:3)

Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan,
ja minun jalkani eivät horju. (Psalmi 18:37)

Ceta Lehtniemi

Kärsivällisyyteen viet

*Isä, luotan Sinuun.
Tiedät paremmin
mitä tietä kuljetat.*

*Et anna juhlaa,
vaikka sitä kaipaisin.
Olen vain hiljaa.*

*Kuulisinpa sanottavasi!
Tuntisinpa kosketuksesi!
Kärsivällisyyteen viet.*

*Kiitän Sinua, Isä!
Erämaan suuri lohdutus
on sen niukkuudessa.*

*Sinä itse jäät.
Sanasi on sydämessäni.
Turvasi ympäröi minut.*

Herra on lähellä murtunutta:

Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää. (Psalmi 51:19)
Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. (Psalmi 34:19)

Jeesuksen läheisyydessä

*Jeesus, läheisyytesi muuttaa
enemmän kuin vaatimalla,
pakon voimalla voi tapahtua.*

*Tahdon Sinua niin rakastaa
ja yhä vaan oppia Sinusta.
Anna leposi, ota paha oloni.*

*Kiitos sylistä, missä itkeä saan.
Kiitos syvästä hiljaisuudesta,
jossa kuulen rakkauden sanoja.*

Ceta Lehtniemi

Ceta Lehtniemi

Katso Jeesuksen ristiä

*Katso ristiä! Se on avattu syli.
Se on armoa. Se on tuskaa.*

*Se on kärsimystä. Se on osallisuutta.
Siinä ei ole vain eilinen vaan myös nykyinen.*

*Ei ole iloa ilman ristiä.
Ei sovitusta. Ei vapautusta. Ei ylösnousemusta.
Risti on rakkaus, Jumalan armo ja laupeus.*

Tulit kallioksi

*Olen tarvinnut paljon Kristusta
ja kaivannut suunnattomasti taivasta.*

*Jostain syvältä ja horjuvalta pelastuin.
Sisälleni vahvistui uusi maailma.*

*Niin paljon olen pelännyt hylkäämistä
pimeyden ja suoritusten paineissa.*

*Sinä, Kristus, tulit Valkeudeksi,
todelliseksi, kestäväksi Kallioksi.*

*Olen kuin pienet ruukun palat.
Niistä kokosit uuden astian.*

*Lähdin tuntemattomaan kanssasi
tietämättä, mihin polullani päädyn.*

*Olenkin kulkemassa päivän matkaa
seuranani Tie, Totuus ja Elämä.*

Kerro murheesi

*Katselen tyyntä veden pintaa.
Kuulen äänen sanovan hiljaa:*

*Puhu minulle, kerro murheesi.
Näin opit kaikessa luottamaan.*

*Älä katso siihen mikä satuttaa
ja saa sinut kahleisiinsa.*

*Tahdon vapauttaa ajatuksesi
sekä tunteittesi maailman.*

*Kaikki on tehty puolestasi,
kannettu jo ristin puulle.*

*Sinne voit jättää kuormasi,
luovuttaa kipeän kantamuksesi.*

Itselleni tärkeä rohkaisun sana

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; (Fil.4:6-8)

Ceta Lehtniemi

Isä, lepään Sinussa!

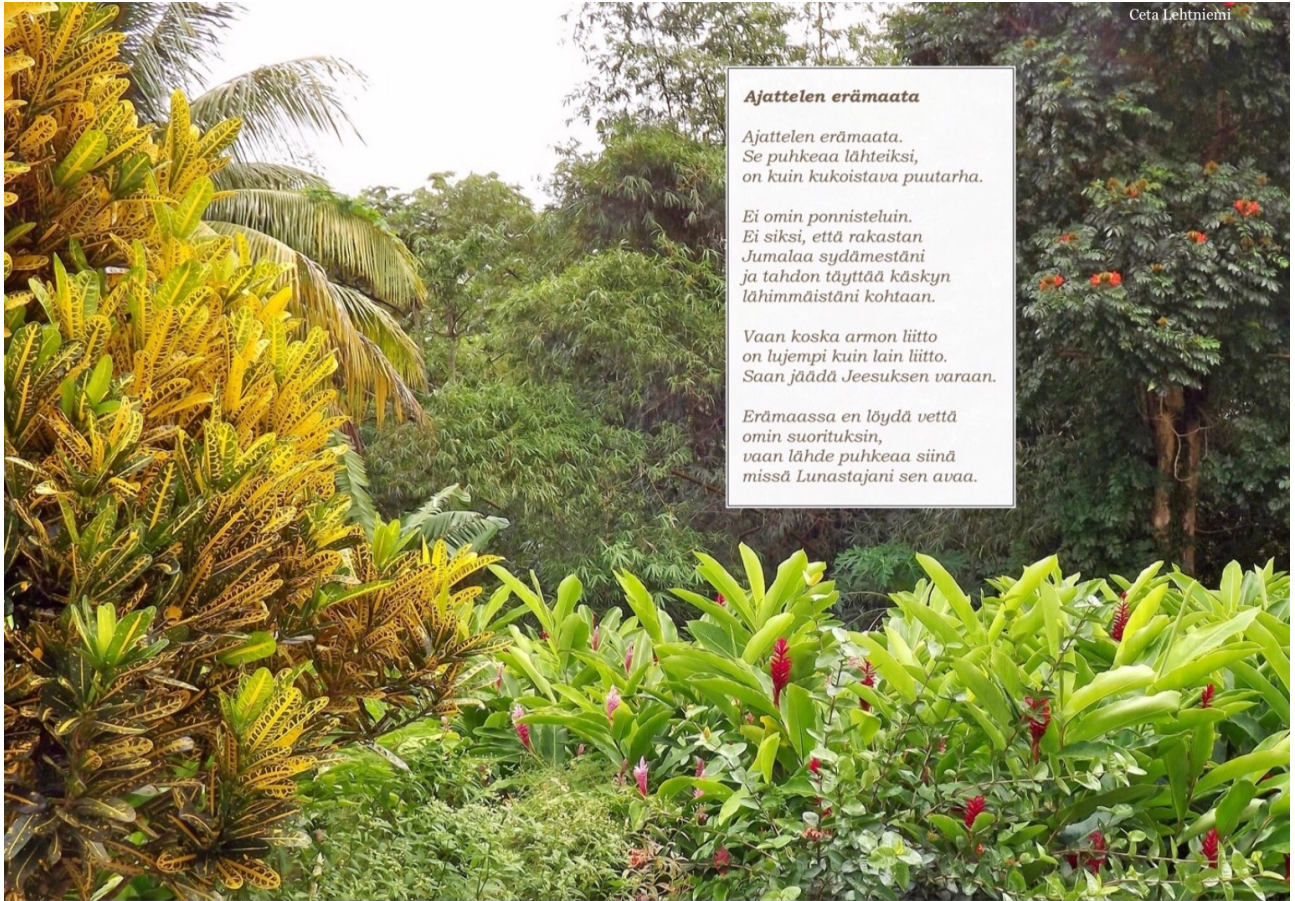
*Lepään Sinussa!
Mitään et vaadi,
mitä et samalla anna.*

*Heikon ja pienen
otat syliini ja hellit.
Pelokkaan ja aran vahvistat.*

Isän sydäntä vasten

*Kristuksen tähden Isä pitää
pienensä sydäntään vasten,
kyselemättä, vaatimatta mitään.
Päinvastoin lahjoittaen kaiken.
Sitä on olla armahdettu syntinen.*

Ceta Lehtniemi

Ceta Lehtniemi

Ajattelen erämaata

*Ajattelen erämaata.
Se puhkeaa lähteiksi,
on kuin kukoistava puutarha.*

*Ei omin ponnisteluin.
Ei siksi, että rakastan
Jumalaa sydämeistäni
ja tahdon täyttää käskyn
lähimmäistäni kohtaan.*

*Vaan koska armon liitto
on lujempi kuin lain liitto.
Saan jäädä Jeesuksen varaan.*

*Erämaassa en löydä vettä
omin suorituksin,
vaan lähde puhkeaa siinä
missä Lunastajani sen avaa.*

Ceta Lehtniemi

Sielun kotilaitumilla

*Isän syvähilyaisuudessa
sydämeni löytää taivaan.
Pysähdyn Sanan valkeudessa;
levottomuuteni taipuu rauhaan.*

*Jeesuksen läheisyydessä
sisimpäni kohtaa Paimenen.
Rukouksessa, rakkaussyllissä
kaukokaipuuni löytää laitumen.*

*Näin minun silmäni avautuvat.
Sisimpäni näkökyky palautuu.
Kulkijan maisemat yhä vaihtuvat
vaan taivas yli kaiken kaareutuu.*

Rakkauden käsiala

*Kivun ja hellyyden maa,
Isä, Sinun sylisi on ollut.
Rakkaus täyttää sydänlyöntisi.*

*Suruvaippa ja lumpeenkukka,
saman rakkauden innoittamia,
samalla käsialalla luotuja.*

Suostun Sinuun

*Näinkö nostit vuorellesi,
jolle en itse voinut päästä?*

*Monta puuta kaatui matkalla.
Niin turhia puuta, tarpeettomia.*

*Mikä kaikki estikään valoasi!
Mitä vielä on kirkkautesi tiellä?*

*Isä, en voi tehdä yhtään mitään.
Suostun Sinuun, näin suostun vain.*

Ceta Lehtniemi

Kyynelkin on timantti

*Isä, kyllä sen nyt tiedän,
ettei pelkkä vuosien määrä
voi vanhaa kipua hoitaa.*

*Kiitos, että nyt on aikaa
ja uudenlaista kypsyyttä
surra mikä on surematta jäänyt.*

*En häpeä kyyneleitä poskellani.
Voin itkeä ja kiittää yhtäikaa.
Ylistyksellä on monta muotoa.*

*Sade ropisee mökin kattoon
ja kyyneleet sänkypeitteelle.
Isä, elän luontososi tahtiin.*

*Elämäni rytmin tiedät.
Suvantopaikat itse asetit.
Silloin kyynelkin on timantti.*

Ceta Lehtniemi

Tahdonkin viipyä erämaassa

Isä,
tahdonkin viipyä erämaassa
Sinun laskemasi ajan.

Olkoon hetkissäsi läsnä
ikuisuutesi hellä sipaisu.

Pyydän myös turvallisuutta
olla aidosti kesken kaikessa.

Luojan suoma kasvurauha

Luonto on kärsivällinen.
Se odottaa roudan yli.
Vasta lämpö herättää idun.

Miksi et vain katsoisi
mitä kukin päivä tuo
ja antaisi kasvurauhan.

Elä mukana heräämisessä.
Viivy levossa ja odotuksessa.
Rauhani on maaperä.

Katso, armoni on siinä,
että itse sinua hoidan
ja samalla luon uutta.

Ceta Lehtniemi

Kuin pieni lähde

Elävän veden virrat,
usein kuin pieni lähde,
tuskin kunnolla nähtävä,
mutta silti niin kirkas,
ravitseva, kuulas vesi.
Pienelläkin purolla voi viipyä.
Miksi kaivata virroille?
Saahan imeä pisaran kerrallaan.

Lähde, josta vesi ei ehdy

Sinä lohdatat
pienillä puroilla, pienillä aluilla.
Kunhan lähde on oikea,
saamme juoda elävää vettä,
Kristuksen aitoa rakkautta.
Se hiljentää, se hoitaa.
Siitä kumpuaa hiljainen kiitos,
usein kyynelsilmän läpi.

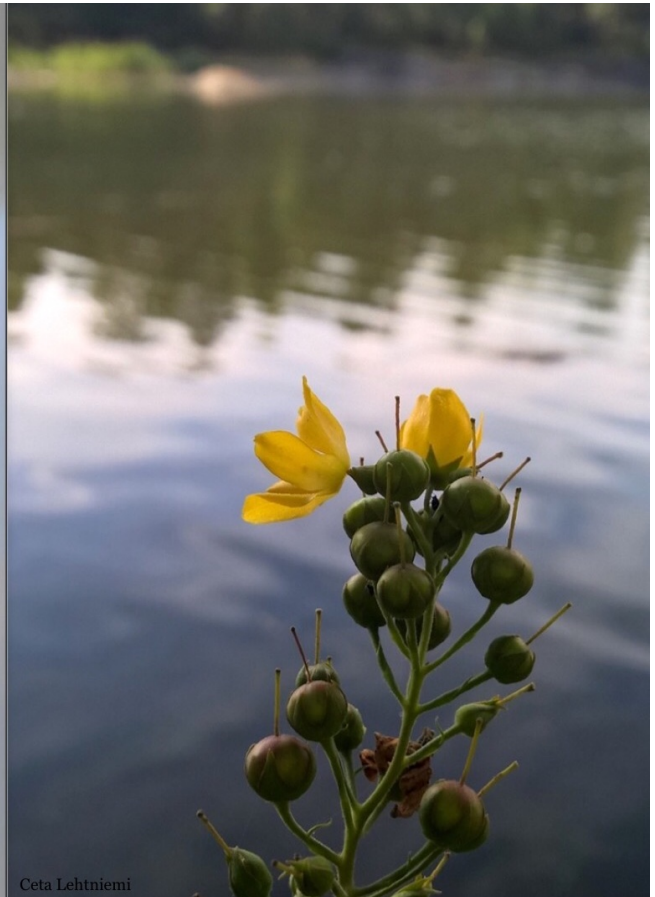
Pieni rukoukseni

Sinä Kristus Herrani,
kulje aina kanssani,
anteeksi anna syntini.

Auta pieneksi tulemaan,
rakkauttasi tuntemaan,
omasta pois jakamaan.

Kaikkiesi olet antanut,
ristin tien kulkenut,
armon alle sulkenut.

Mitä Sinulle antaisin?
Vain lähellesi tulisin,
rakkauteni kertoisin.

Ceta Lehtniemi

Etuoikeus

*Isä, on vapautta,
että saan polvistua
eteesi yön hämärässä
kenenkään näkemättä,
yhdenkään ihmettelemättä.*

Varhain

*Aamun hiljaisuudessa,
pyhässä kirkkaudessa,
vaeltajan matkavaivat
haihtuvat taivaan valoon.*

Yksi katse Jeesukselta

*Jeesus, Vapahtajani.
Vaikka kaikki hylkäsivät
niin Sinä et niin tee.*

*Kun muut sylkivät
tai halusivat kivittää
niin otit erilleen*

*lähellesi
kahden kesken.
Sanoit: "Rakas"*

*Annoit katseesi, luottamuksesi,
tulevaisuuden, ihmisarvon.
Sinä, vain Sinä voit sen tehdä.*

*Aikaa siihen ei tarvita.
Yksi katse vain
ja sana tai kaksi.*

*Jeesus rakas.
Katsoit ristiltä meitä jokaista,
mutta katsoit myös erikseen.*

*Juuri minua.
Minun silmiini.
Minun sydämeeni.*

Kiitos Jeesus.

Ceta Lehtniemi

Pieniä siemeniä erämaasta

*Sydämeni taipuu kiitokseen
niukassa kuivassa maassa.*

*Etsin kukkia erämaasta.
En nähnyt pieniä siemeniä.*

*Sinä itse poimit ne kädelleni
ja käskit vaalia aarteina.*

*Pois lahjoitettuina vasta
ne avaavat väriloistonsa.*

*Näytähän vielä minulle
kuinka ja mihin kylvän ne.*

Ceta Lehtniemi

Hänen haavoissaan

*Sinä et vaatinut terveyttä.
Kovia ovat ihmisen ohjelmat
ja yritykset itse parantua.*

*Nyt olen löytänyt oikean tien.
Särkynyttä, murtunutta vahvistat.
Yhä heikkoa ja sairasta hoidat.*

*Suitsevaista kynttilänsydäntä
et käy koskaan sammuttamaan,
vaan suojaat tuulia vastaan.*

*Sanot: "Lohduta rakkaitani
sillä lohdutuksella mitä saat."
Olemme vieraantuneet heikkoudelle.*

*Ja juuri kipujen keskelle
lähetit oman Poikasi ristille.
Hänen haavoissaan on parannus.*

*Rangaistuksen otit jo pois.
Rauhasi ja leposi lahjoitit.
Rakkautesi virtaa ja hoitaa.*

Ceta Lehtniemi

Kuin kukkaketo avautuisi

*Isä, luot uutta kaiken aikaa.
Sen kasvu on suuri salaisuus.
Vasta aikojen perästä sen näen.*

*Silloin on hyvä pysähtyä
ja katsella taaksepäin.
Kuin kukkaketo osuisi silmiini!*

*"Miksi en mitään huomannut,
vaikka juuri sieltä kuljin?"
kyselen aivan ihmeissäni.*

Ceta Lehtniemi

Valaiset vain pienen matkan

*Sinä kehotat minua, Isä,
elämään lähelläsi, pienenä.*

*Vain yksi päivä kerrallaan,
ja hetki hetken perästä.*

*Et valaise kuin pienen matkan.
Vain näin pysähdyn ja näen.*

Kunpa valosi löytäisi

*Kaiken keskellä suostut
aina hellästi auttamaan,
neuvomaan ja opastamaan,
että sinun valosi löytäisi minut.*

*Aina saan tulla luoksesi
puhdistuslähteelle saakka.
Saan silmävoidetta nähdäkseni
ja levon omista yrityksistäni.*

*Isä, tahdon suostua valoosi.
Se on niin puhdas ja hellä
Kristuksen kirkkaus ristiltä.
Se on armon ihmeellinen syli.*

